

vægelse ved at bruge Ukvemsord, ved at tale om „manglende Opdragelse“ og lignende.

Det undrer mig for øvrigt, at det ærede Medlem fra Assens er kommet saa højt op i denne Anledning. For det er ikke første Gang, vi under denne ekstraordinære Situation har mødt paa Modstand. Det ærede Medlem kaldte det Trusler, og lad os da kalde det Trusler. Jeg erindrer, at da Regeringen første Gang fremkom med et Forslag om at gennemføre Maksimalpriser paa Korn og Flæsk, blev der fremsat Trusler, indirekte Trusler. Der blev udtalt en Ængstelse for, at Landbruget ikke vilde fremstille de Varer, vi havde Brug for herhjemme. Det er en maskeret Trusel. Man var ængstelig for, at Landbruget skulde svigte, hvis Regeringen greb ind paa en Maade, der generede det. Der var moderate Venstreblade, der skrev, at naar vi skulde have Maksimalpriser, kunde det hælde, at Landboerne „glemte“ at passe deres Korn — glemte i Gaaseøjne —, saa at det blev fordærvet, hvorefter de kunde bruge det til Kreaturfoder. Det var en Trusel, der fremkom, da man mente, at Regeringen og Rigsdagen ikke varetog de paagældendes Interesser, som de skulde. Jeg minder ogsaa om Skibsredernes Holdning, da Rigsdagen behandlede et Spørgsmaal dem angaaende. Skibsrederne erklærede, at de kunde indstille Skibsfarten paa Danmark; de kunde tjene mange Penge andre Steder, de vilde ikke tage Hensyn til Landets Interesser. Og det var ikke Folk, der maatte kæmpe med alvorlige økonomiske Bekymringer, som saa mange Tjenestemænd maa trods Dyrtidstillæget. Tjenestemænd med Lønninger paa 900—1,000—1,100 Kr. har, selv om Dyrtidstillæget kommer til, økonomiske Bekymringer fra Dag til Dag. Om de saa siger: Vi vil prøve, om vi ikke kan sætte Magt bagved, synes jeg, det er mindre fordømmeligt, end naar Truslen kommer fra Mennesker, der har været i Stand til at udbytte Situationen til det yderste. Jeg kan nævne Generalerne. De har ogsaa sagt, at hvis de ikke kunde faa deres Villie, gik de deres Vej. Hvorfor taler saa det ærede Medlem om manglende Opdragelse, naar han taler om Tjenestemændene, men glemmer de andre? Talen om manglende Opdragelse rammer meget mere de andre, jeg har nævnt, end Tjenestemændene. Jeg tror, som sagt, at hvis vi skal have betryggende Forhold i Fremtiden, skal vi ikke møde det, her er sket, med skarpe,

fordømmende Ord, men vi skal overveje, om vi ikke kan finde en Maade, hvorved vi kan opnaa en Betyggelse for Tjenestemændene, saa at de kan være sikre paa, at deres Interesser bliver vel varetaget.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kolding (Laurson). Han nærede en alvorlig Ængstelse for Socialdemokratiet, og jeg kunde forstaa, at hans Ængstelse bundede i en dyb Overbevisning. Han havde med stor Sorg set, at der ligesom var indgaaet en Alliance mellem Socialismen og Kapitalismen, at Socialdemokratiet havde indstillet Kampen imod Kapitalismen, og han udledede dette af, at Socialdemokraterne ikke havde været tilstrækkelig opmærksomme paa, at der var en Sammenslutning indenfor Læderindustrien. Heldigvis har vi det ærede Medlem fra Kolding som en Mand, der er agtpaagivende og opdager de Ting, som Socialdemokraterne glemmer at passe paa, og derfor udbredte han sig vidt og bredt om denne Sammenslutning. Hvis det ærede Medlem havde fulgt med i den socialdemokratiske Presse og set, hvad der var fremkommet der, vilde han have vidst, at den Frygt var ugrundet. Socialdemokraterne har længe før det ærede Medlem gjorde opmærksom derpaa, nævnt Fodtøjets stærke Stigning, den uheldige Udvikling indenfor denne Industri, men vi har ogsaa nævnt andre Omraader, det ærede Medlem havde kun det ene. Nu ved jeg, at det ærede Medlem fra Kolding, der er en god kristelig Mand, bestræber sig for at opfatte alt i den bedste Mening, saa man forstaaer, at han har ikke talt om Læderindustrien for derved at ville ramme en, der har været Regeringens Raadgiver. Det har slet ikke været hans Tanke! Men det undrer mig, at han ikke har lagt Mærke til, at der foregaar netop nu noget saadant. Der er en Mand, som har været Minister, der er i Færd med at danne en Sammenslutning paa Dampskibenes Omraade, og vi har ogsaa set Sammenslutninger paa andre Omraader. Socialdemokratiet har ikke kendt Personsanseelse, det kritiserer, hvad der kommer for, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at naar han vil bekæmpe sligt, skal det ikke mangle paa Støtte hos os. Men jeg er overbevist om, at det kommer ikke saa vidt, at vi skal til at støtte ham. Vi har baade sagt og stillet Forslag om, at for dem, der benytter Krigssituationen til i høj Grad at forøge deres Indtægter, skal der udskrives en klækkelig Skat, og hvor der laves Sammenslutninger, der har Ka-